

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 02/22
Luxemburg, den 13 januari 2022

Dom i de förenade målen C-177/19 P,
Tyskland - Ville de Paris m.fl./kommissionen,
C-178/19 P, Ungern - Ville de Paris m.fl./kommissionen,
och C-179/19 P, kommissionen/Ville de Paris m.fl.

Domstolen upphäver tribunalens dom om delvis ogiltigförklaring av kommissionens förordning om fastställande av utsläppsvärden för nya lätta fordon vid provning vid verklig körning

Eftersom städerna Paris, Bryssel och Madrid inte berörs direkt av denna förordning, ska deras talan om ogiltigförklaring avvisas.

Unionslagstiftaren har genom antagandet av direktiv 2007/46¹ fastställt en harmoniserad ram för godkännande av motorfordon, i syfte att underlätta registrering, försäljning och ibruktagande av fordonen inom unionen. I samband med "Dieselgate"-skandalen införde Europeiska kommissionen ett provningsförfarande för att mäta utsläpp vid verklig körning (*real driving emission* (RDE)² från lätta personbilar och lätta nyttofordon, vilka godkänts i enlighet med tillämpliga regler³, för att bättre återspegla de utsläpp som uppmäts i trafiken. Föreskrifterna för RDE-provningar kompletterades därefter av kommissionens förordning 2016/646⁴ där värden av kväveoxidutsläpp som inte får överskridas vid dessa provningar fastställs (nedan kallad den omtvistade förordningen).

Staden Paris, staden Bryssel och Madrid kommun (nedan kallade de aktuella städerna) väckte var för sig talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen och anförde att den hindrade dem från att vidta trafikbegränsningsåtgärder utifrån nivån på förorenande utsläpp från vissa fordon. Kommissionen framställde invändningar om rättegångshinder mot respektive talan, med hänvisning till att städerna inte var direkt berörda av den omtvistade förordningen i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

Respektive talan bifölls ändå delvis av tribunalen som bedömde att de aktuella städerna var direkt berörda av den omtvistade förordningen⁵. Tribunalen tolkade direktiv 2007/46⁶, utifrån det sammanhang som den omtvistade förordningen ingår i, och bedömde närmare bestämt att den omtvistade förordningen utgör en regleringsakt som inte medför sådana genomförandeåtgärder som direkt påverkar städernas utövande av sin normgivningskompetens vad gäller regleringen av biltrafik.

Efter det att Förbundsrepubliken Tyskland (mål C-177/19 P), Ungern (mål C-178/19 P) och kommissionen (mål C-179/19 P) överklagat tribunalens dom, upphäver domstolen tribunalens dom. Domstolen klargör härvid begreppet "direkt berörd person" som ett villkor för upptagande till

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) (EUT L 263, 2007, s. 1).

² Kommissionens förordning (EU) 2016/427 av den 10 mars 2016 om ändring av förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) (EUT L 82, 2016, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s.1).

⁴ Kommissionens förordning (EU) 2016/646 av den 20 april 2016 om ändring av förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) (EUT L 109, 2016, s. 1).

⁵ Dom av den 13 december 2018, Ville de Paris, Ville de Bruxelles och Ayuntamiento de Madrid mot kommissionen, [T-339/16](#), [T-352/16](#) och [T-391/16](#) (se även pressmeddelande nr [198/18](#)).

⁶ Artikel 4.3 i direktiv 2007/46.

sakprövning av en talan om ogiltigförklaring som väckts av en regional enhet i en medlemsstat mot en rättsakt från Europeiska unionen.

Domstolens bedömning

Ett regionalt eller lokalt organ kan, i den mån det utgör ett rättssubjekt enligt nationell rätt, i likhet med varje fysisk eller juridisk person, väcka talan om ogiltigförklaring av en unionsrättsakt endast om detta organ omfattas av någon av de situationer som anges i artikel 263 fjärde stycket FEUF⁷. Enligt denna bestämmelse måste den ifrågasatt person eller enheten vara direkt berörd av den ifrågasatta rättsakten. För att en understatlig enhet ska anses vara direkt berörd av den ifrågasatta rättsakten måste två kriterier samtidigt vara uppfyllda. För det första måste **den ifrågasatta rättsakten ha direkt inverkan på enheternas rättsliga ställning**. För det andra får rättsakten inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den.

Domstolen prövar därefter huruvida artikel 4.3 andra stycket i direktiv 2007/46, enligt vilket medlemsstaterna inte får "förbjuda, begränsa eller hindra registrering, försäljning, ibruktagande eller användning i trafik på väg av fordon, ... om dessa fordon ... uppfyller kraven i detta direktiv", verkligen utgör hinder för de aktuella städerna att utöva sin befogenhet att reglera trafik med personbilar på det sätt som de önskar i syfte att minska föroreningar och att dessa städer, med hänsyn till förhållandet mellan denna bestämmelse och den omtvistade förordningen, därmed ska anses vara direkt berörda av denna förordning. I detta avseende beaktar domstolen, vid tolkningen av den ifrågasatt bestämmelsen, inte bara dess lydelse, utan även dess sammanhang och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i, samt de relevanta upplysningar som framgår av bakgrunden till denna bestämmelse.

Vad gäller ordalydelsen av artikel 4.3 andra stycket i direktiv 2007/46, i synnerhet det förbud som föreskrivs i bestämmelsen mot att begränsa "trafik på väg" av vissa fordon, konstaterar domstolen att denna bestämmelse inte endast avser fordonstrafik i en medlemsstat utan även andra aktiviteter såsom registrering, försäljning och ibruktagande av fordon. Dyliga begränsningar innebär i allmänhet ett hinder för de fordonens utsläppande på marknaden.

Vad gäller det sammanhang i vilket denna bestämmelse ingår, påpekar domstolen att **de skyldigheter som åligger medlemsstaterna enligt direktiv 2007/46 avser utsläppande på marknaden av motorfordon och inte deras senare användning**. Domstolen konstaterar vidare att även om det i andra stycket i artikel 4.3 i direktivet föreskrivs en negativ skyldighet som hindrar medlemsstaterna från att förbjuda, begränsa eller hindra trafik på väg av fordon som uppfyller kraven i direktivet, föreskrivs i dess första stycke en positiv skyldighet som gör det möjligt för medlemsstaterna att registrera samt tillåta försäljning och ibruktagande av sådana fordon, utan någon hänvisning till trafik på väg. I motsats till den tolkning som tribunalen förespråkade kan räckvidden av den negativa skyldigheten således inte vara mer omfattande än räckvidden av den positiva skyldigheten, eftersom ordalydelsen i dessa två stycken kompletterar varandra. Slutligen erinrar domstolen om att de aktuella städerna inte har några befogenheter i fråga om godkännande av dessa fordon.

Vad gäller det syfte som eftersträvas genom direktiv 2007/46 är detta att inrätta ett enhetligt godkännandeförfarande för nya fordon, och i förlängningen upprätta den inre marknaden och få den att fungera, samtidigt som syftet är att säkerställa en hög nivå av trafiksäkerhet genom en fullständig harmonisering av tekniska krav avseende bland annat fordonskonstruktion.

Av bakgrunden till artikel 4.3 andra stycket i direktiv 2007/46 framgår dessutom att förbudet mot att begränsa "trafik på väg" av vissa fordon inte var att utvidga tillämpningsområdet för lagstiftningen om typgodkännande av fordon, utan endast att förhindra att medlemsstaterna kringgick förbudet mot att hindra utsläppande på marknaden av fordon som uppfyller kraven i tillämplig lagstiftning.

⁷ I artikel 263 fjärde stycket FEUF föreskrivs att "[a]lla fysiska eller juridiska personer får på de villkor som anges i första och andra styckena väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder."

Enligt domstolen innebär tribunalens tolkning att artikel 4.3 andra stycket i direktiv 2007/46 tillerkänns en omfattande räckvidd för att underbygga den slutsatsen att denna bestämmelse utgör hinder för vissa lokala trafikbegränsningar som bland annat syftar till att skydda miljön. En sådan tolkning är varken förenlig med det sammanhang i vilket bestämmelsen ingår, med syftena med de föreskrifter som den ingår i eller med bestämmelsens bakgrund.

Domstolen slår följaktligen fast att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade förordningen direkt berör de aktuella städerna i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

Som svar på städernas resonemang avseende den eventualiteten att en talan om fördragsbrott skulle kunna väckas mot en av de medlemsstater vari de ingår för åsidosättande av den omtvistade förordningen, understryker domstolen att **det inte skulle strida mot förbudet i den omtvistade förordningen om städerna antog bestämmelser som begränsar den lokala trafiken av vissa fordon i syfte att skydda miljön**, vilket innebär att förordningen inte kan ha någon direkt inverkan på en eventuell fördragsbrotttalan.

Mot bakgrund av ovanstående överväganden **upphäver domstolen den överklagade domen**, finner att målet är färdigt för avgörande **och avvisar**, vid målets prövning, **de aktuella städernas respektive talan om ogiltigförklaring**.

UPPLYSNING: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106